

[Axel Sørensen.]

Det af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag kan vi i princippet være enig i. Men på grund af den højtærede ministers henvisning til den økonomiske situation og de forligsbestræbelser, der var i gang under udvalgets afsluttende arbejde, har det radikale venstre ikke stillet et ændringsforslag af karakter som det, der nu foreligger, og af denne grund vil det radikale venstre undlade at stemme for ændringsforslaget.

Vi vil stemme for lovforslagets gennemførelse ved tredje behandling, men jeg vil dog gerne bede den højtærede landbrugsminister give udtryk for fra denne talerstol, at han er velvilligt indstillet over for det nødvendige lånebehov til sammenlægning af den karakter, som jeg har skildret her, af 2 for små landbrug til ét af passende størrelse og vil søge finansudvalgets bevilning i det kommende finansår, hvis de til dette formål afsatte beløb skulle vise sig ikke at slå til, eller at han i udvalget mellem anden og tredje behandling vil søge bevilningen i lovforslaget forhøjet.

Morten Lange: Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om forslaget som helhed, men kun yderligere motivere det ændringsforslag, jeg har stillet, og som ligger på linje med de ønsker, der var fremsendt fra sagkyndigt hold om, at bevilningen af lånemidler til sammenlægning af mindre brug skulle forøges fra 9 til 15 mill. kr.

Vi har fået oplyst under udvalgsbehandlingen, at det styrter ind med ansøgninger om sådanne lån i et tempo af 100 om ugen. Der er altså et overordentlig velkonstateret behov, og det er et behov, som ligger inden for rammerne af, hvad en overordentlig bredt sammensat politisk repræsentation tidligere har afstukket som landbrugsstrukturudviklingsperspektiv. Jeg kan derfor overhovedet ikke forstå, at ønsket om en så beskeden forøgelse som fra 9 til 15 mill. kr. ikke kan efterkommes.

Jeg er ikke i tvivl om, hvad følgen bliver,

hvis man holder igen på disse lånemidler; det bliver den, at de små brug, som er for små, ikke kan benytte den sammenlægningslejlighed, for der skal nok være et større brug, som under den ene eller den anden form kan få lejlighed til en kabudshandel, eller hvad det nu hedder i det landlige sprog. Det er måske ikke helt i overensstemmelse med loven og profeterne, men det er gennemførligt. Den slags findes der en hel del af, og det får vel være. Men det, som vi opnår ved ikke at gå ind for denne forhøjelse, er, at den slags omgælder af love og bestemmelser får større chancer, og de fornuftige udfyldelser af de rammer, vi har sat for loven, får mindre chancer.

Når jeg så har forstået på den højtærede landbrugsminister, at det var umuligt at skaffe disse penge, må jeg sige, at så er ærlig talt min lille regnebog alt, alt for lille til at kunne følge med i den højtærede ministers argumentation, for i samme periode, har vi jo hørt, er den højtærede minister med et elegant spring hoppet ca. 100 mill. kr. i vejret med den støtte, han har tænkt sig at tillægge landbruget, ikke som lån, men i hovedsagen som kontant støtte. Disse to tal står ærlig talt ganske overordentlig påfaldende til hinanden, og jeg mener dermed påfaldende skidt.

I diskussionen om, hvordan støtten til landbruget skal tilrettelægges i fremtiden, har jeg forstået, at det var den højtærede landbrugsministers varme ønske, at vi skulle over til i højere grad at støtte investeringerne og i mindre grad at give persontilskud. Jeg har forstået, at det i det hele taget var den linje, vi skulle arbejde hen til. Når vi nu får at vide, at et sagkyndigt motiveret forslag om en ussel stigning på dette investeringsområde ikke kan bevilges, men at en kontant tilskudsforøgelse på 100 mill. kr. ud over det oprindeligt planlagte sagtens kan gennemføres, så forstår jeg ærlig talt ikke, at der overhovedet er mening skabt i at sammenligne tal. Det kan jo ikke være sparsommelighed, der her plager os. Der er givetvis væsentligt mere sparsommelighed